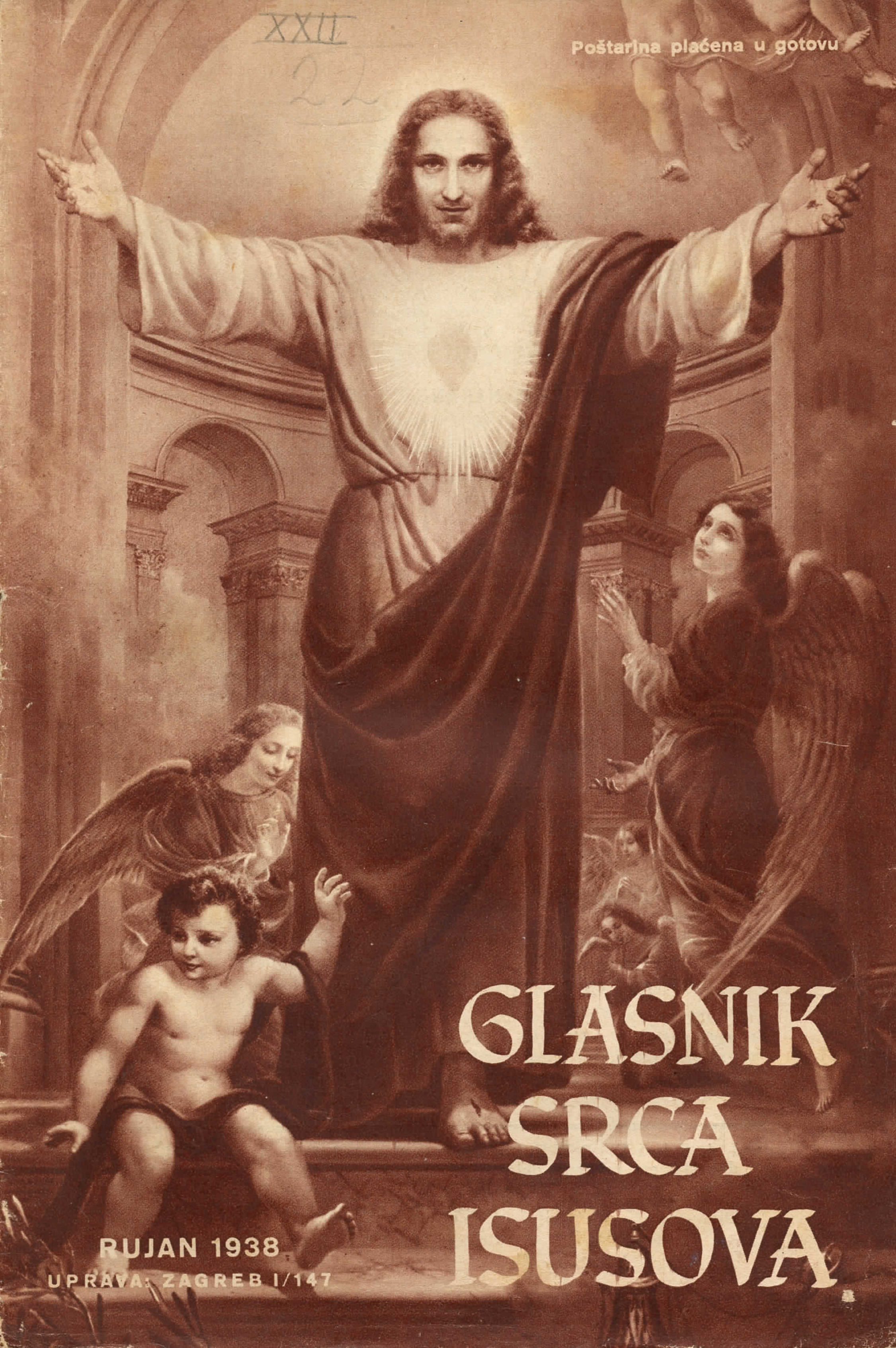

XXII
22
Poštarina plaćena u gotovu
GLASNIK
SRCA
ISUSOVA
RUJAN 1938
UPRAVA: ZAGREB I/147

Kalendar Apostolstva molitve

RUJAN 1938.

OPĆA NAKANA:

Bolje poznavanje i vršenje zapovijedi o sv. Misi

Misijska: Sirotišta u misijama.

SVAGDANJE PRIKAZANJE: Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 Č Egidije op. Naše škole.
2 P Stjepan kr. Crkva u Njemačkoj.
3 S Mansuet b. Obraćenje grješnika.
4 N **13. PO DUHOVIMA.** Rozalija. Djevičanske duše.
5 P Lovro Just. b. Umirući.
6 U Zaharija pr. Obraćenje istoka.
7 S Marko Križ., Regina. Vjera našeg naroda.
8 Č Mala Gospa. Materinska društva.
9 P Petar Klaver pr. Obraćenje Afrike.
10 S Nikola Tol. pr. Naši svećenici.
11 N **14. PO DUHOVIMA.** Pr. i Hijacint. Progonjeni.
12 P Ime Marijino. Marijine Kongregacije.
13 U Amat b. Bolesnici.
14 S Uzvišenje sv. Križa. Ljubav k trpljenju.
15 Č Sedam Žalosti BDM. Duše bez utjehe.
16 P Kornelije i Cipr. Povjerenici Glasnika.
17 S Rane sv. Franje. Franjevački redovi.
18 N **15. PO DUHOVIMA.** Josip Kupertinski. Siromasi.
19 P Januarije i dr. m. Učitelji i učiteljice.
20 U Eustahije m. Omladinska društva
21 S Matej ap. Kvatre. Svećenički podmladak. †
22 Č Toma Vil. Mavro. Mladež na zanatu.
23 P Lino p. Kvatre. Dječačka sjemeništa. †
24 S Majka Božja otkupiteljica sužanja. Kvatre. Bogoslovna sjemeništa. †
25 N **16. PO DUHOVIMA.** Kleofa. Naši pokojnici.
26 P Kanadski mučenici. Naši misijonari.
27 U Kuzma i Damjan. Katolički muževi.
28 S Vjenceslav kr. Neustrašiva obrana vjere.
29 Č Mihovil Arkanđeo. Mjeseč. zaštitnik. Psovači.
30 P Jeronim uč. Društvo sv. Jeronima u Zagrebu.

OPĆA NAKANA U LISTOPADU: Apostoli kat. štampe, radija i kina.

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvog petka ili nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesečno ISUSOVCI u Zagrebu.
Broj našeg ček. računa 33.896. Cijena 15 d. — ½ dol. — 8 lira. — 2.50 peng.
Uprava »GLASNIKA SRCA ISUSOVA«, Zagreb I 147, Palmotićeva ulica 31.

GODINA 47 RUJAN 1938 BROJ 9

Bolje poznavanje i vršenje zapovijedi o sv. Misi

Mjesečna nakana za rujan, blagoslovljena od sv. Oca.

Bilo je g. 1906. Služio sam kao kapelan na većoj župi u Hrvatskom Primorju. U crkvi smo redovito imali po tri sv. Mise. Svi su gotovo župljani vršili nedjeljnu dužnost, osim, dakako, većega dijela gospode, pa po kojega obrtnika, marljivog čitatelja kakva bezvjerskog lista, koji su sebe bez ikakva razloga držali za vrlo pametne glave.

Te sam iste godine proboravio neko vrijeme u jednom lječilištu u Štajerskoj. Tu je vladala nedjeljom i blagdanom još mnogo veća revnost. Od rane zore pa do 11 sati prije podne služili su domaći i strani svećenici svako pola sata sv. Misu i kod svake je velika župna crkva bila puna pobožnoga svijeta.

Na povratku iz toga lječilišta zadržao sam se nekoliko dana kod rođaka u jednom mjestu na bosanskoj granici. U nedjelju sam ranije služio tihu sv. Misu, pa sam u 10 sati pošao s rođakom na svečanu službu Božju. Bili smo na koru, odakle je učitelj s par pjevačica odgovarao župniku i pjevao. U crkvi su se dalje nalazila u svemu tri čovjeka; na koru, osim nas, još nekoliko mlađih ljudi, koji su pobožno molili iz molitvenika. Iza svršene sv. Mise vidjeh, da su ovi mlađi svi listom iz primorske župe, u kojoj sam ja kapelanovao. Radili su u nedalekoj tvornici. Pošto sam se na izlasku s njima rukovao i porazgovorio, upitah rođaka, kad smo se vraćali:

»A gdje je drugi narod?« — Počekaj, vidjet ćeš, odvrati. Na cesti se podalje čula silna vika i deranje. Zakrenuvši cestom prema školi opazismo pred jednom kućom do par stotina ljudi,

žena i djece gdje urliču poprijeko pijani od rakije. Jedna žena prodala oveću njivu pa eto za vrijeme sv. Mise zadržala narod časteći ga rakijom...

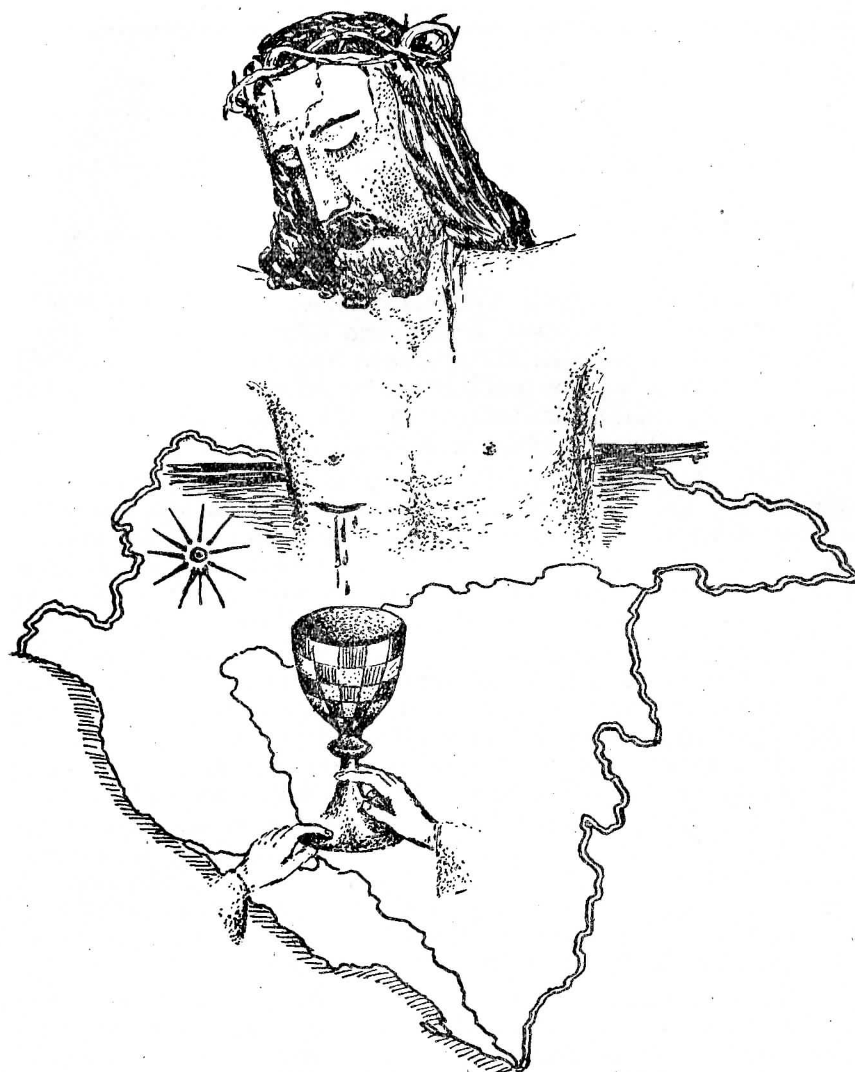
Gdje je narod bolje poučen u vjeri, tu je revniji i u vršenju nedjeljne dužnosti. Tako je bilo onda, tako i danas. Danas je u toj stvari pače mnogo gore, jer je posvuda pa i kod nas manje svećenika nego onda. K tomu su ustali i kod nas na sve strane bezbošci, o kojima veli prorok, da će govoriti: »Ukinut ćemo sve blagdane Božje na zemlji.« Ps. 73, 8. Ono Srce, koje se potužilo, što ga toliki zanemaruju i preziru u Presv. Sakramentu, poziva sve nas, koji smo Njegovi, da ustanemo proti vjerskomu neznanju kod sebe i drugih, da napose poradimo, kako bi se što bolje upoznala:

Glavna nedjeljna i blagdanska dužnost. Crkvena zapovijed kaže: »Slušaj pobožno svetu Misu u nedjelju i ostale zapovijedane blagdane.« To je velika dužnost, pa tko može u te dane doći k Misi, a ne će da dođe, taj teško griješi.

Ta će nam dužnost postati svima i laka i slatka, ako se dublje zamislimo u neizmjerno blago, što ga imamo u sv. Misi. Tridentski sabor kaže: »Nema djela, u kojemu mogu vjernici sudjelovati, a koje bi bilo tako božanstveno i sveto kao sveta misna Žrtva.« To je jasno, ako imamo na pameti, da je sv. Misa zapravo ista Žrtva kao i Žrtva na križu. Na križu je Isus bio svećenik i žrtva, isto je tako i u sv. Misi opet sam Isus i svećenik i žrtva. Samo se na križu vidjelo Njegovo presveto tijelo, ondje je patio, prolivao svoju presvetu krv i umro. U sv. Misi ga nasuprot ne vidimo, tu više ne pati, ne krvari niti umire. Tu obnavlja nekrvnim načinom, pod prilikom kruha i vina, krvnu žrtvu križa, tu dijeli nevidljive slatke plodove milosti, koji su u Njegovu Srcu rasli i u Njegovoj muci na križu sazreli.

Kako da nam bude teško ono pola sata ili kod svečane službe Božje onaj jedan sat kod uzvišenoga obnavljanja i predočivanja golgotske Žrtve, kad ozbiljno češće promišljamo, da je Isus za nas visio na križu strašna tri sata. Pa kad se k tomu češće spomenemo, da Isus nema baš nikakve koristi, dolazili mi ili ne dolazili k sv. Misi, već da svu korist imamo mi sami. Kad jednom umremo, vidjet ćemo, što smo izgubili, kad smo bili dužni slušati sv. Misu, pa je nismo slušali zbog svoga nemara. Bogatstvo, zabave i sve slasti zemaljske ostavit ćemo na smrti, a što dobijemo kod sv. Mise, toga ne ćemo izgubiti nikada, to će biti naše blago i naša radost u vijeke vjekova.

Kako su sve ovo dobro razumjeli mučenici i nekada i danas. S kakvim teškoćama imaju se boriti katolici u crvenoj Španjolskoj, u Meksiku i Rusiji, da mogu slušati sv. Misu! Ni najljuća kazna, ni ista smrtna pogibelj ne može ih odvratiti od nje. Kako je znaju cijeniti siromašni pogani, kad se obrate! Iz Junapope u Australiji javljaju 1936. misionari: Dvije djevojčice od 12 godina preplivale

Raspeti Kriste, prikazujemo Ti predragocjenu Krv Tvoju u zadovoljštinu za sve kletve i psovke našega naroda.

su morski tjesnac širok više kilometara, da mogu biti kod sv. Mise i primiti sv. Pričest. Učinile su to s velikom smrtnom pogibelji, jer tu ima u moru mnogo morskih pasa. Na parobrodu, koji je onamo odlazio, zaboravili su na njih i nisu ih uzeli sa sobom. Kad im je misionar kazao: »Djeco moja, dragi Spasitelj ne traži tolike žrtve,« odgovorile su: »Sv. Misa vrijedi više od svega.« — Na dalekom sjeveru, u snijegu i ledu, među ubogim Eskimima zavladao pred više godina strašni glad. Jednoga dana eto ti čitave

čete gladnih jadnika k misionaru. »Nemam vam što dati, i sam gladujem«, reče im taj. »Znamo mi to dobro«, odgovoriše, »pa ni ne tražimo, čega nema. Mi smo došli samo zato, da još jednom budemo kod sv. Mise i da se pričestimo, iza toga ćemo rado umrijeti.«

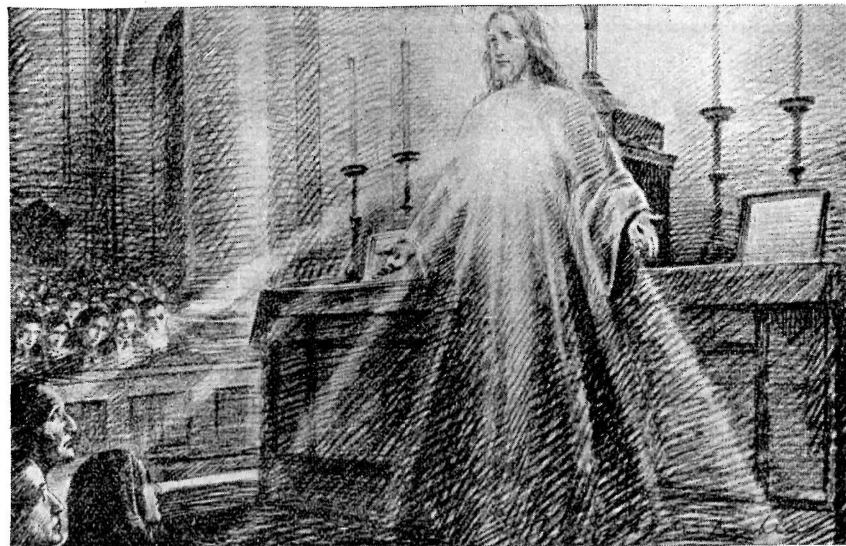
Kad se naučimo ovako cijeniti sv. Misu, onda nam ne će biti teretom, već pravom radošću:

Vršenje ove dužnosti. Tad ćemo sa zanosom nastojati da i druge osvojimo za sv. Misu. Koliko ima i kod nas katolika, koji dolaze k sv. Misi samo katkad, na veće blagdane ili uopće nikad! Koliko mladeži odlazi po nedjeljama na izlete ne pitajući za sv. Misu! Koliki se daju, čim ustanu, na zabave, na šport, a da nisu ni pomislili na glavnu nedjeljnu dužnost!

Kolika razlika između tih naših športaša i one ponosne američke čete, kojoj je bio na čelu Knute Rockne, u svoje vrijeme najslavniji nogometaš Sjed. Država Američkih, đak na sveučilištu Naše Gospe u Indijani! Bio je protestant, a momčad, koju je vodio, bila je sva katolička, i to nesamo po imenu. Njezin ga je primjer obratio. Evo što sam pripovijeda: »Na me je živo djelovalo, kad sam gledao svoje drugove, kako svako jutro idu na svetu Pričest. Odlučio sam, da ću na dane, kad budemo igrali, ići s njima k sv. Misi. Upoznao sam, da ne djeluje lijepo na svijet, kad ja, vođa nogometaša, dolazeći u strani grad idem u udobni hotel, dok moja momčad ravno s vlaka u crkvu. Išao sam dakle s njima u crkvu i kad sam ih gledao, kako pristupaju k Pričesti, kad sam razmišljao, da ujutru žrtvuju radi toga više sati sna, sijevnulo mi je po prvi put, što znači vjera u životu tih mladih ljudi. U taj sam čas bio rasvijetljen i jasno sam vidio, što je meni dotle falilo. I domala sam i ja s velikom radošću klečao sa svojom momčadi kod pričesne klupe.« Kako sramoti taj primjer naše katoličke nogometaše, koji prezirom gaze nedjeljnu svoju dužnost.

Ne treba ni govoriti, da je zanemarivanje nedjeljne i blagdanske dužnosti crna nezahvalnost prema Isusu, pred Bogom i kakva grjehota, pred pravim katoličkim svijetom velika sramota. Zar ne ćemo sve poraditi, da zalutaloj braći oči otvorimo, da im pokažemo put u crkvu?

Kad se g. 1935. od 25.—28. IV. vršila u Lurdu ona veličanstvena trodnevnica sv. Misâ, koje su se ta tri dana služile neprekidno jedna iza druge, i tim se svršila zahvala Isusu Spasitelju o 1900 godišnjici ljudskoga spasenja i naređenja sv. Mise, nikla je lijepa zamisao, da se osnuje ustanova »Nedjeljne Mise«, koja bi išla za tim, da predobije katolike širom svijeta za točno vršenje ove svete dužnosti. Sv. Otac Pijo XI. i biskupi blagosloviše sa zanosom tu osnovu. Ona se pomalo uređuje i već djeluje, osobito po Francuskoj, Belgiji i Holandiji, pozivljući dobre katolike, da se mole za ovu stvar; smišljajući načine, kojim će župnici, različni

Isus dijeli obilne milosti za vrijeme sv. Mise.

redovi, članovi Kat. Akcije osvajati svijet za nedjeljnu sv. Misu; pribavljajući slike, knjige, članke za tu stvar, podižući središta za svoj rad u pojedinim narodima itd.

Molimo se u rujnu, da Božansko Srce blagoslovi tu plemenitu Križarsku vojnu za nedjeljnu Misu! Molimo da bi ona i kod nas živo započela i najobilnije plodove donijela! Molimo se, da svi katolici što bolje upoznaju i vrše glavnu svoju nedjeljnu i blagdansku dužnost! *M. Pavelić D. I.*

Pobjednici

»Blago mirnima . . . «

Kao vuk iz grma lakom
Širom svijeta vreba strast,
Borit s njom se valja svakom,
Nad njom trajnu dobit vlast.

Koji zvjerke ne nadjača,
Taj će biti robom njoj,
Nemir ljut će kao drača
Rast po duši njegovoj.

Strah od ropstva češće turi
Gdjekoga u samostan,
Što se spolja kao tmuri,
Al je u njem vedar dan.

Tu je lakše zvjerku lomit,
Vezati joj svaki hir,
Srce posve upitomit
I zadobit sveti mir.

Blago svima smirenima,
Mir je stalan Božji trag,
Bog je mira otac njima,
Oni njemu porod blag.

P.

Umni velikani i sv. Misa

Bezbožnici lažu, kad govore, da učeni ljudi ne idu u crkvu, ne slušaju Mise. Od crkve se ne odvraćaju ljudi zbog svoje učenosti, već zbog svojih grijeha. A ima i učenjaka kao i neukih, koji su i kako veliki grješnici. Kad se obrate, sami pripovijedaju, da ih je samo grijeh zadržavao od polaska crkve.

Slavni talijanski prirodoslovac Volta slušao je sv. Misu svaki dan. Isto tako veliki matematičar i obretnik na polju elektrike Ampère. Slično glasoviti talijanski filozof Conti, umni književnik A. Manzoni, duboko pobožni izumilac lijeka proti bjesnoći, Francuz Pasteur. Mogli bismo ih nabrojiti na tisuće, među kojima još mnogi i danas žive.

Evo što reče o sebi jedan od takvih, nedavno preminuli, nadaleko po svijetu poznati mađarski liječnik dr. Barsony: »Svu sam Evropu proputovao, bio sam i u Africi, ali se ne mogu sjetiti, da sam ikad u životu i jednu samo nedjelju zanemario sv. Misu.«

O.

Osijek: **Mladomisnik vlč. Franjo Matzenauer s majkom i osječkim svećenstvom.**

Velika čežnja za sv. Misom

Nedjelja je. Dan tmuran, hladan i kišan. Odslužio sam pučku sv. Misu u svojoj crkvi i poslije opazim u crkvenom dvorištu među seljanima dvije građanski obučene mlade ženske, nepoznata mi lica. Prilaze k meni skromno i s počitanjem i saznajem ovo:

Gospojica učiteljica, upravnica osnovne škole u selu H., udaljenom od moje crkve 6 sati hoda i to preko gorskih krajeva, sa svojom sestrom isto djevojkom. Ova joj pomaže u kućanstvu i tješi je u zabitnom selu daleko od svih svojih. Danas su se potrudile pješice, da nakon dugoga vremena ipak bar jedanput slušaju sv. Misu u najbližoj crkvi i udovolje težnjama svojih duboko kršćanskih duša, koliko mogu prema svojim prilikama.

Zaista, velike duše, koje tako osjećaju za najveću svetinju sv. vjere! Divan primjer za sve učiteljice, koje su često silom prilika izvrgnute tolikim teškoćama života, da i one ostanu vjerne svojoj svetoj vjeri i njezinim svetinjama.

Razumije se, da sam im čestitao na tolikoj požrtvovnosti i naglasio, da ih dragi Bog ne obvezuje na tolike i takove žrtve, ali neka svakako prema svojim prilikama goje kršćansku bogoljubnost i bit će obilno nagrađene za svoju revnost.

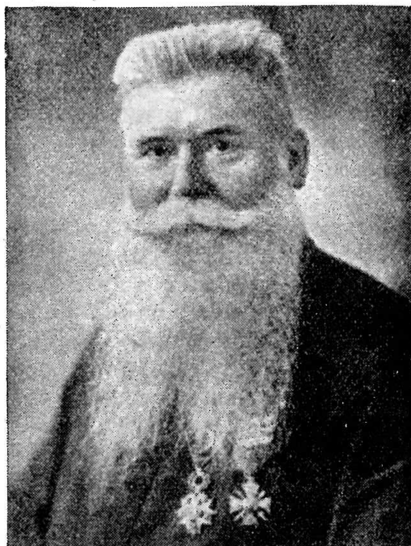
Nikola Tojčić,
župnik u Staroj Rijeci.

Mladomisnik vlč. Franjo Matzenauer najveseliji je, kad je među dječicom, koja su mu na dan njegove prve Mise pravila špalir.

Prijatelj siromašne djece

O. Danijel Brottier

»Danijele, što ćeš ti jednom biti«, zapita majka svoga petgodišnjeg sina.

»Ja ću biti tata«, odgovori mališ bez oklijevanja.

Otac Danijel Brottier pripovijedao je često ovu zgodu iz svoga najranijeg djetinjstva. A svi, koji su ga bolje poznavali, svjedoče, da se već u ono rano doba opažala kod Danijela osobita velikodušnost i plemenitost srca.

Jest, Danijel je imao veliku dušu, stvorenu za velika i uzvišena djela.

Kao neustrašiv misijonar, pa kao vojnički kapelan za vrijeme svjetskog rata, kao graditelj novih crkava i poočim od 1400 djece bio je O. Brottier doista čovjek velikih djela!

Tri godine nakon ređenja osjetio je mladi svećenik u sebi čežnju za većim apostolatom, za koji mu je bila pretijesna okolina, u kojoj je živio. U njemu se porodi misijonarsko zvanje, i on ode u redovnike Otaca sv. Duha. Nakon dovršena novicijata napisao je svom glavnom starješini ovo pismo:

»Oče, ja sam svećenik, imam 27 godina i nešto dobre volje. Što se tiče sposobnosti, nikada se nisam ni u čem osobito isticao. Moje zdravlje, iako nije baš izvrsno, ipak me nije nikada priječilo, da živim i radim kao drugi smrtnici, i uvjeren sam, da će mi život misijonara dobro činiti. Život misijonara zamišljao sam uvijek — još od svoje dvanaeste godine — kao život čovjeka, koji se želi potpuno žrtvovati za spasenje duša . . . Oče, meni nije mnogo do života. Ne bih želio biti ni preuzetan, ali ako imate kakvo teško i opasno mjesto, gdje bi trebalo nekoga žrtvovati, velim vam jednostavno: evo mene.«

Sedam je godina radio O. Brottier u Senegalu. Na poziv svoga biskupa vraća se opet u Francusku i osniva »Souvenir Africain — Afrički spomen«, list, kojemu je svrha, da ovjekovječi sve one francuske junake sv. vjere, koji su kroz vjekove žrtvovali svoj rad i život za kršćansku prosvjetu u Africi.

O. Brottier zna, da zidanje katedrale traži mnogo žrtava. Ništa zato. S nevjerojatnom ustrajnošću skuplja on novac. Nije ga spriječio ni svjetski rat ni ikakva druga zapreka i za dvadeset i pet godina sagradio je u Dakaru katedralu za 12 milijuna franaka! U veljači god. 1936. ležao je O. Brottier na smrtnoj postelji. Tu ga je zatekla vijest, da je 2. veljače iste godine pariški kardinal kao posebni papin izaslanik za tu zgodu posvetio katedralu u Dakaru.

★

Godine 1923. povjeri kardinal Dubois O. Brottieru zadaću, da pridigne vrlo važan zavod za siromašne naučnike u Auteuilu. Tu je ustanovu osnovao svećenik Roussel, no iza rata je zavod jedva živo-tario. O. Brottier se prihvati posla, ali s potpunim uvjerenjem, da je nemoguće uspjeti, ako se osloni samo na ljudska sredstva.

On je gojio osobitu pobožnost prema sv. Tereziji od Malog Isusa. Ona mu je često pomogla za vrijeme rata. Njoj se i sada uteče, da mu pomogne pridići ovaj zavod. Čim je prispio u Auteuil, poče devetnicu njoj na čast. Djeca — znajući da je devetnica za njihovu kuću — molila su skupa s njim.

Sutradan nakon svršene devetnice pođe O. Brottier kardinalu i razloži mu, kako je zavodu potrebna veća crkvica. Kad je dobio za to dopuštenje, zamoli, da smije crkvu posvetiti sv. Maloj Tereziji.

Sv. Petar Klaver iz Družbe Isusove, apostol siromašnih crnaca. — Slavi se 9. rujna.

»Zar ne bi koji mladi svetac više odgovarao potrebama tih mladih ljudi?« primijeti kardinal.

»Ja mislim, da ne bi. Naprotiv. Ova djeca, koja su lišena u mladim godinama majčine ljubavi, osjećaju veliku prazninu u srcu. Oni će se potpuno predati ovoj svetici, kojoj će imati toliko da zahvaljuju. Ona će biti njihova »mala mama«.

»Dobro«, reče kardinal. »Ako tako gledate cijelu stvar, rado vam dajem dopuštenje.«

Odonda se mlada svetica očito zauzimala za zavod. Dvije godine izatoga bila je posvećena prva crkva u Francuskoj u čast sv. Maloj Tereziji. To je bila crkva u Auteuilu! Pisalo se na sve

strane, da dobri ljudi pomognu štićenicima male svetice i postanu dionicima njihovih molitava. Svrha je bila postignuta.

O. Brottier poput sv. Vinka Paulskog i Don Boska ljubio je djecu i želio da ih spasi. Sam piše:

»Pred mojim se očima neprestano odigrava film o bijedi djece, i ja stojim nemoćan pred ovim žalosnim prizorom. Krvava srca moramo gledati današnju bijedu. A znamo, da će se sutra ponoviti isti prizor. Je li moguće spasiti sve ove sirote? Ja odgovaram: jest. Ali — treba proširiti zavod u Auteuilu i pobrinuti se, da 40 milijuna Francuza dozna ovo:

Usred dvadesetog vijeka ima tisuće i tisuće siročadi, koja dorastavši do dobe za naučnika, ne mogu se pripraviti za budućnost, ne mogu naučiti zanata, koji bi ih oslobodio iz bijede. Sve je to stoga, što nitko ne će da uzme sebi na teret po jednoga dječaka od trinaest godina sa svim njegovim pogrješkama i zlim navikama, koje teže, da se razviju u najgore opačine.

Zato dođite svi, pomozite nam . . . Svi vi, koji znate, što znači odgajati djecu!«

★

Uostalom sav je život O. Brottiera bio neprestana borba s bijedom. Od svih posjeta, što ih je svaki dan primao, najganutljiviji je zacijelo bio posjet jedne stare sestre milosrdnice, koja je došla iz najnaseljenijeg pariskoga kotara.

»Oče«, reče sestra, »dolazim sama, jer je stvar jako teška. Jedan dječak od trinaest godina, bez oca i majke, bez ikoga svoga . . . Doveli su mi ga jučer iz gradskog skloništa, gdje ne će više da ga drže. Ja pak imam samo djevojčice, ja ga ne mogu zadržati kod sebe. Dakle evo ga vama.«

»Ali, sestro, vi ne mislite na to, da ja imam stotinu molba, koje čekaju riješenje, i neke već više mjeseci.«

»Znam, ali za ovaj put . . . Ovaj je put tako težak slučaj, da morate primiti dječaka.«

Nasta dvoboj.

Otac je bio navikao na ovakove prepirke. Mislio je, da će sigurno pobijediti. Ali ovaj put se ipak osjetio nemoćnim: ova časna starica, koja je ostarjela u službi ljubavi prema bližnjemu, svladala ga je. Mirno i hladno iznosila je razlog za razlogom. Otac se branio sve manje i manje.

»Napokon, oče, kad biste vi poznavali srce ovoga dječaka, kako ga ja poznam, srce, kakva — mogu vam iskreno reći — još nikada nisam našla, vi ne biste oklijevali. Kad bih ja bila na vašem mjestu!«

Nasta šutnja. U duši se dobrog Oca — sam je to kasnije pripovijedao — zaredaše ove misli: tako dobro dijete . . . spašeno ili izgubljeno, to zavisi o tom, što će sad reći moja usta . . . Pred očima mu se pojavi slika sv. Terezije. »Dobra svetice, ti znaš, u kolikoj sam

Mala Gospa u molitvi . . .

neprilici. Imam da hranim sve druge, koji su već tu . . . Ti znaš, da nema mjesta, da se moji pomoćnici doduše ne tuže, ali ja znam njihovu nepriliku . . . A što će biti do konca godine . . .«

Časna sestra još uvije čeka sigurna, da će pobijediti.

»Sv. Terezija vas ne će napustiti u nevolji . . . Dakle, kako ćemo«, reče ona ustajući.

»Bio sam svladan. I osjećao sam kao da svetica umiruje moju zabrinutost i daje mi razumjeti, da odobrava moju smjelost. Sutradan mi je donio poštar ček od 12.000 franaka kao fond za jedan krevet u zavodu. To je bio očiti odgovor Male Terezije.«

★

No O. Brottier nije se brinuo samo za djecu u zavodu u Auteuilu. On je nastojao da i drugdje osnuje što slično, da se i u drugim gradovima netko brine za siromašnu djecu. Jedan od najvećih uspjeha doživio je, kad je uspio, da može namještati siromašnu gradsku djecu po selima. Osnovao je t. zv. »Foyer à la Campagne — Seosko ognjište«. Po toj je ustanovi dobio toliko sredstava, da je već nakon godine dana smjestio na selu preko 200 siročadi. Tu je potpuno potvrđena vrijednost one »natrag k selu«.

Iscrpljen radom i bogat zaslugama umro je O. Danijel Brottier 28. veljače 1936. Svojom ljubavlju prema siromašnoj djeci zaslužio je naziv »drugi Don Bosko«. A da mu je rad bio okrunjen uspjehom, svjedoči ovaj kratki prikaz, koji nam pokazuje stanje njegovih pothvata prije njegove smrti.

1.	Zavod siromašnih naučnika u Auteuilu	350	dječaka
2.	Sirotište sv. Karla u Vesinetu	70	«
3.	« sv. Mihovila (Morbihan)	400	«
4.	« sv. Ivane od Arka (Verneuil)	55	«
5.	« de Restigné (Indre et Loire)	55	«
6.	« sv. Roka, Moisac (T. et G.)	40	«
7.	« sv. Marcijala (Perpezac)	5	«
8.	« de Saintry	8	«
9.	« sv. Jakova (Nica)	5	«
10.	Zavod »Seoskog ognjišta« (namješteni kod seoskih obitelji)	450	«
	Svega skupa	1.408	dječaka.

O. Danijel Brottier je umro. Ali onu veliku ljubav, koju je on imao, presadio je u srca mnogih, i njegovo djelo po Francuskoj sve se više širi. Katolička se Crkva može dičiti, da ima jednog velikog prijatelja siromašne djece više. Dao Bog i našem narodu ovako velikih muževa, ovako požrtvovnih svećenika! R.

Anđeli Božji

Okolo brda nizale se male, siromašne kuće. Njihovi su stanovnici morali često zalaziti u prilično udaljeni grad.

Visoka, jaka, pristala djevojka svako je jutro zalazila u grad noseći mlijeko na prodaju. U zoru joj bilo ići preko šuma i gudura. Često bi prispjela do prvih kuća, a da nisu u to rano doba još bile otvorene. Na njezinu je licu odsijevao mir i zadovoljstvo.

— Ivko, upitat će netko, zar te nije strah ići tako rano još po mraku?

— Ne, odvrati dobra djevojka. Mislim na anđele Božje, koji me prate na putu. Molitva Anđelu Čuvaru moja je obrana.

— Zar se ne bojiš da što izvanredna vidiš ili čuješ?

U selu se davno spominjao zločesti Stjepan s nadimkom »šugavi«, koji se iza smrti tobože povukodlačio. Starije bake pričale o vješticama, coprnicama, koje lete po kućama.

Kakve ludorije govoriš! nastavi Ivka. Nevaljanci se klatare u gluho doba noći, i kradljivci obilaze, da što odnesu. Pred zoru bježe. A drugih strašila nema.

— Ali mora biti nešto, kada se o tome priča.

— Da, onima, koji ne idu u crkvu, motaju se pred očima svakakve prikaze. Tko se Boga boji, ne treba se bojati strašila. Ja nisam nikad sama, sa mnom su anđeli Božji. Njima se vazda još iz djetinjstva molim. Oni me čuvaju i brane.

S. Dragičević D. I.

Zar da se ipak svaki dan molim?

Zacijelo si, dragi čitatelju, imao u svom životu svijetlih časova, u kojima si jasno gledao uzvišenost i ljepotu molitve i duboko osjećao njezinu potrebu. Pa ipak dođu dani, tjedni, a tko zna — možda i mjeseci — u kojima si prema molitvi posve neprijateljski raspoložen. Čovjek koji nemarno obavlja svoje staleške dužnosti, ni na što ne misli tako nerado, kao na svoje dužnosti. A savjesnom je čovjeku upravo izvršena dužnost već sama po sebi izvor nutarnjeg mira i duhovne naslade. Tako je i s dužnošću koju zovemo molitvom.

Ovo nekoliko misli o molitvi, koje ćemo ovdje iznijeti, neka nam pomogne, da u svom molitvenom životu opet oživimo, ako smo obamrli i da opet započnemo s Gospodinom razgovarati, ako smo prema Njemu postali nijemi.

1. Što je disanje za tjelesni život, to je molitva za dušu. Ako se komu silom spriječi disanje, taj brzo umre. A kad netko već dulje ne diše, znak je, da je već umro ili će skoro umrijeti.

Tko svojoj duši uskrati molitvu, pušta dragovoljno da mu duša umire. Trajno zanemarivanje molitava ili je znak, da je duševna smrt već nastupila, ili da se smrtni čas — čas smrtnoga grijeha — sve više približuje.

Što je motor aeroplanu, to je molitva duši. Motor stavlja u pogon vijak i čini da se cijela naprava diže nebu pod oblake. Prestane li motor raditi, nastaje nesreća, koja je tim strašnija, što se aeroplan više digao: on se ruši i pada ili u more, ili na oštre hridi, ili na šumu — i ne zna se, što je od toga strašnije.

Prestane li raditi motor duše, prestane li tko moliti, on propada, bio on tko mu drago: car, ministar, svećenik, radnik, ratar. Tko ne moli, sigurno će propasti, osim ako ga spasi čudo Bžje milosti.

Kako kršćanin moli, onako živi, kako živi, onako umire, a kako umire, onako ostaje za cijelu vječnost. Iza smrtnoga časa ništa se više ne može promijeniti, a vječnost je beskrajna.

Kadšto je uistinu teško moliti. Boriti nam se s mnogim rastresenostima, neraspoloženjem, suhoćama. Ali ipak molimo! Zgodno veli neki savremeni pisac: Naše molitve neka budu slične onim zrncima tamjana, koje stavljamo u kadionicu, da uzveličamo bogoslužje: miomiris istom onda nastaje, kad tamjan na živoj žeravici izgara. Tako će i naše molitve to više vrijediti, što se budu više talile na svladavanjima, žrtvama i križevima.

2. A kako je velika moć molitve! Gdje su granice toj moći? S obzirom na čovjeka: ona dopire sve do krajnjih granica ljudskih bijeda i nevolja. S obzirom na Boga moć je molitve ograničena jedino Božjim milosrđem, svemogućnošću i ljubavlju. A jer u Božjem milosrđu, svemogućnosti i ljubavi nema granica, zato ni moć molitve ne poznaje granica.

Kratko i jasno kaže Gospodin: »Molite i primit ćete, tražite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se. Jer tko moli prima, tko traži nalazi, tko kuca otvara mu se. (Luka 11, i slj.) »Štogod uzištete od Oca mojega u moje ime, dat će Vam«. (Iv. 16, 23)

Sveto pismo i Starog i Novog Zavjeta prepuno je dokaza o moći molitve. A i crkvena povijest sjajno pokazuje, što molitva znači i što ona može. Tako O. Meschler, taj glasoviti učitelj duhovnoga života, piše: »Velike pobjede kršćanstva jednako su izvojevane u pustinjama, u špilji jednoga Antuna i pod palmom jednoga Pavla, na mučilištima mučenika i na govorionicama svetih otaca i vjerovjesnika. Odakle dolaze Crkvi branitelji i vjerovjesnici? — Odgovara riječima sv. Augustina: »Molitva Stjepanova obratila je Pavla.«

Isti pisac krasno veli o molitvi: Po ustrajnoj molitvi čovjek i neopazice postaje drugi! Kako je teško mijenjati oblik hladnome željezu. Metni ga u vatru i kad ga vatra umekša, možeš iz njega činiti, što te je volja! — Moli i nastavi moliti, i tvoj će unutarnji život i cijeli tvoj značaj postati drugi, bolji.

Stari kršćanski pisac Tertulijan piše, da je molitva jedina moć, pred kojom se Bog sagiba. To doduše ne vrijedi u tom smislu, kao da bi Bog nužno morao uslišati svaku našu molitvu. Bog i u toj stvari ostaje slobodan. Ali On se pred snagom molitve sagiba, jer nam je to sam obećao i upravo se obvezao, da će uvijek prikloniti svoje uho našim prošnjama i svojom svemogućom desnicom učiniti ono, što molimo — ako se to ne bi protivilo odlukama Njegove Providnosti. Pa ni u tom slučaju ne ostaje nam molitva bez ploda, jer onda dobivamo tolika druga dobra, za koja se nismo molili i za koja se u svojoj ograničenosti ne bismo možda nikada molili.

Lijepo nam govori Gospodin u knjižici Nasljeduj Krista: »Sinko, ja sam Gospodin, koji te jača u dan nevolje. Kad ti ne bude dobro, dođi k meni«!

Nije li nam »dan nevolje« svaki pojedini dan ovoga zemaljskoga putovanja? Ili zar već ujutro znademo, što nas sve preko dana čeka? Koliko smo puta ujutro mislili, da ćemo dan sprovesti mirno i zadovoljno, a kad tamo — što li smo sve toga dana doživjeli! Možda teške svađe, prepirke, neraspoloženje, napasti, smrtne grijehe. A da smo se toga dana ujutro lijepo i od srca pomolili, vjerojatno svega toga ne bi bilo.

Pristupajmo zato svaki dan pred prijestolje milosrdnoga i svemogućega Boga. Ništa Gospodinu nije teško od onoga, što molimo. On ne spada među one, koji govore, a ne čine. Koji samo obećavaju, a ne daju. Molimo svaki dan svoje molitve pa nikad ne ćemo ostajati bez nebeskih utjeha i nebeskih pomoći, koje samo molitvom dobivamo, a bez kojih ne možemo u ovoj suznoj dolini smireno živjeti.

I. Kukula D. I.

1. Crnilug: Prigodom blagoslova omladinskih barjaka. — 2. Prelog: Djevojačko Društvo Srca Isusova. — 3. Sarajevo: Školska djeca čč. ss. milosrdnica izvađaju igru »Žetelice«. — 4. Kali: Djevojačko Društvo Srca Isusova. — 5. i 8. Krapje: Katolički omladinci i Katoličke omladinke. — 6. Sarajevo, zavod sv. Vinka: Izložba ručnih radova. — 7. Benkovac: Djeca iz Dječjeg obdaništa kod čč. sestara u igri »Gluha Dora«. — 9. Biškupec: Članice Djev. Dr. u igri »Obraćeni psovač«. — 10. Krapje: Školska djeca sa svojim vlč. katehetom i nastavnicima prigodom prve sv. Pričesti. — 11. Valpovo: Seljačke križarice u narodnim nošnjama, sa svojim bivšim duhovnikom vlč. Santom. — 12. Buenos Aires: Večernji tečaj za šivanje i krojenje kod čč. ss. milosrdnica na Dock Sudu.

Kotorski biskupi prama blaženom Graciji

Varošica Muo blizu Kotora čuva u svojoj župskoj crkvi neraspalo tijelo bl. Gracije, svoga sveca-domorodca, a našeg euharističnog sveca. Ove godine pada 500-godišnjica njegova rođenja (1438—1938) i 50-godišnjica, što je od Pape Lava XIII. bio proglašen blaženim, pa se ove jubilarne zgode namjeravaju svečano proslaviti. Stoga je odredio sadašnji kotorski biskup, preuzv. Pavao Butorac, da s ovom proslavom spoji biskupijski euharistijski kongres, i to baš na Mulu, rodnom mjestu našeg blaženika, jer se lijepo spaja euharistični kongres sa proslavom našeg euharističnog sveca. Preuzv. biskup je svim srcem za ovo slavlje, koje će se obaviti u subotu i nedjelju 3. i 4. rujna ove godine.

Ovom prilikom evo i nekoliko primjera, koji svjedoče, kako su i bivši kotorski biskupi častili našega Sveca.

Kako je poznato bl. Gracija je kao redovnik-laik augustinac proveo veći dio svoga redovničkog života i preminuo u Mlecima (9. XI. 1508.), i tu je njegovo tijelo stajalo na oltaru puna tri stoljeća, a 10. siječnja 1810. doneseno u rodni Muo.

Kotorski biskup Marin Drago od pobožnosti prama bl. Graciji poduzeo je godine 1696. putovanje iz Kotora u Mletke u tu svrhu, da se lično pomoli pred zemnim ostacima našega blaženika. Tom je prigodom isprosio oveći komad moći s desne mišice bl. Gracije, i one se čuvaju danas dijelom u stolnoj crkvi sv. Tripuna u Kotoru, a dijelom na Mulu u srebrnoj moćnici.

Biskup Marko Anton Gregorina, član odlične i starodavne kotorske porodice, malo dana iza prenosa tijela iz Mletaka dođe na Muo u pratnji brojnog svećenstva, da pregleda svete ostatke. Tom prigodom sa suznim očima uskliknu: »Evo tijelo našega bl. Gracije baš kako sam ga u Mlecima gledao«. Dana pak 30. siječnja 1810 sam je vodio svečanu procesiju, kada se blaženo tijelo po njegovoj naredbi prenijelo iz privatne kapelice ondašnjeg muljanskog župnika don Šima Lukovića u tadašnju župnju crkvu na podnožju brda. Osim toga ovaj je biskup napisao i u Mlecima štampao god. 1802. životopis bl. Gracije na talijanskom jeziku.

Biskup Marko Kalogjera prenio je u svečanoj procesiji tijelo bl. Gracije iz dotadašnje župne crkve u novu župnu crkvu uz more na dan njezina posvećenja, 18. rujna 1864., zajedno sa skadarskim nadbiskupom Ljudevitom Pooten i brojnim svećenstvom s najvećim slavljem. Prije prenosa biskup je dana 22. kolovoza 1864. u nazočnosti nekoliko svećenika pregledao svete moći.

Biskup Gjuro Markić počeo je od godine 1876. redovito svečano misiti na blaženikov god, pa otada kotorski biskupi svake godine vrše biskupsku službu Božju na Mulu u jutro i poslije podne.

Biskup dr. Kazimir Forlani na poticaj tadašnjeg muljanskog župnika kanonika Kosovića rado je započeo diecezansku raspravu, da se Gracija proglasi blaženim, i sretno ju je dovršio godine 1885. te spise poslao na Kongregaciju Obreda.

Za biskupovanja Dr. Tripa Radoničića sv. Otac Papa Lav XIII. potvrdio je neprekinuto štovanje blaženikovo 6. lipnja 1889. Ovaj biskup je plamenim pastirskim listom od 6. travnja 1890. pozvao sve Bokelje, da se pridruže slavlju, kojim se slavilo proglašenje blaženim na Mulu u dane 16, 17 i 18 svibnja 1890., kojemu su prisustvovali i Dr. Pasko Gverini, nadbiskup skadarski i Fra Fulgencije Carev, biskup hvarski.

Biskup Frano Uccellini za svoga dugog biskupovanja svake godine je na blaženikovu svetkovinu 9. studenoga imao biskupsku službu u jutro i poslije podne. Osim toga on je ovršio dvodnevnu proslavu na Mulu u dane 3. i 4. rujna godine 1910., kada se slavila stogodišnjica prenosa Blaženikova tijela iz Mletaka u Muo. Prije ovoga je biskup 19. kolovoza iste godine lično u pratnji nekoliko svećenika otvorio kovčeg, u kojem se čuvaju zemni ostaci Blaženikovi, i staru odjeću zamijenio novom.

Sadašnji je kotorski biskup preuzv. Mons. Pavao Butorac još kao gimnazijski kateheta dolazio na Muo na 9. studenoga, da prisustvuje svečanosti. Osim toga on je o blaženom Graciji pisao više puta u našoj katoličkoj štampi.

Štovanje bl. Gracije je duboko ukorijenjeno u Boki Kotorskoj, pa su eto i duhovni pastiri prednjačili u njemu.

Nastojmo svi, da ova proslava što bolje uspije, pomozimo i novčanim prinosom podmiriti troškove za nju, a nada sve molimo, da sv. Crkva uzmogne našega Blaženika što prije proglasiti svetim.

S. V.

PORUKE UPRAVE: Onima, koji na ponovne opomene nisu podmirili zaostalu pretplatu za Glasnik, niti se ikako javili, obustavili smo pošiljanje Glasnika.

Izišao je Kalendar Srca Isusova i Marijina za g. 1939. Poslat ćemo ga samo onim pretplatnicima i povjerenicima, koji su uredili stare račune. Ove je godine Kalendar opet jako lijep. Omot je u više boja, članci su poučni i zanimljivi, slike probrane. Bila bi šteta, kad bi tkogod od čitatelja Glasnika ostao bez ovog lijepog Kalendara. Cijena 10 din. Naručuje se kod Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I./147, Palmotićeva 31.

Bl. Djevica s malim Isusom kod molitve.

Oče naš, koji jesi na nebesima . . .

O Marijo...

O Marijo, što ljubezno
Obazireš se na naš glas,
Svom smjernošću te molimo,
Bez prestanka pomaži nas.

Pomozi, kada prestupci
Ko lanac ljut nas okuju,
Odriješi brzo veze sve,
Što srce grijehom stiskuju.

Priteci, kada stane svijet
Da privlači nas obmanom,
Ne pusti, raj da prezremo
I udarimo stazom zlom.

Priteci, kada kakav bol
I tijelo naše spopane,
Daj mirno nam živòvati,
Dok vječni dan ne osvane.

Zaštiti svoju djecu svu,
Kad bit im bude smrtni boj,
Da s tobom nać se uzmognu
U domovini vječitoj.

Sestra Leopoldina Čović

Prvi zavjeti

»Zaručit ću te sebi vjernošću...« Os. 2,19.

Godina je novaštva prošla u neprestanoj molitvi i radu, u najsavjesnijem vršenju redovničkih pravila i neumornom hodanju po putu savršenosti. Došlo je vrijeme, da i Leopoldina skupa sa svojim drugaricama izjavi pred zastupnikom crkvene oblasti, da se svetim redovničkim zavjetima potpuno predaje Gospodinu. Istina, za nju je bio »najljepši doživljaj«, kad je bila primljena u samostan i došla u nj, kako je rekla u spominjanoj zadaći. Tu je još napose zabilježila: »Zavjetovanje nije ništa drugo, nego javno priznanje onoga obećanja, koje sam na prvi glas Božji riječima svoje nebeske Majke: »Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj« dala dragom Bogu i tako mu darovala sebe zauvijek.« Uza sve to i za nju je dan zavjeta bio osobiti i veliki dan.

Redovnički zavjeti, kojima se na milijune od Boga pozvanih duša potpuno žrtvuje Bogu obvezujući se na siromaštvo, čistoću i poslušnost, jesu kao tri snažna užeta, kojima se još mnogo jače stežu nagnuća ljudske naravi, no što su stegnuta zapovijedima, što su ih dužni vršiti svi kršćani. Oni su kao tri čvrste utvrde, koje odanu im dušu sigurno štite od svijeta, đavla i trostruke požude. Oni su tri silne brane, ustave, kojima Božanski Spasitelj i s njim nebrojene od njega pozvane duše ustavljaju mutnu vodu grijeha, da do kraja ne potopi u zlo ogreznuli svijet.

Za nevaljalu redovničku osobu zavjeti su što i gvožđa za zvijerku, koja se uhvatila u njih. Za sestru Leopoldinu i njoj slične oni su dragocjeno prstenje, kojima ih je prstenovao nebeski Zaručnik. Doduše, kad je Leopoldina još kod ulaska u samostan dobila jednostavno odijelo kandidatice, malo se ražalostila pogledavši na svoje pristale dotadanje haljine. No kad joj je učiteljica rastumačila po običaju značenje pojedinih komada odijela, što ga nose kandidatice, pošla je ona u tom novom ruhu na kor pred raspelo i rekla Isusu: »Ti si bio najbogatiji, pa si ipak umro gô na križu, a što da ja tražim?« Iza toga nije više žalila ni za jednom svojom stvari. I kad su joj jednom poslije kao zavjetovanoj već sestri donijeli njezin jastučić za postelju, na kojoj je ležala bolesna, ne htjede ga primiti veleći, da ga je već davno žrtvovala.

To bi eto bile sve njezine muke sa zavjetom siromaštva. Što je do čistoće i poslušnosti, u njima nije nalazila ni takve sitne trenutačne poteškoće.

Za velikih duhovnih vježba, kojima se pripravljala na prve zavjete, pribilježila je odluke, iz kojih se vidi, za kako visokim ciljem je pošla u redovničkom životu. Evo ih ovdje:

Na putu k redovničkom staležu...

»13. VIII. 1921. Isuse, sve Tebi na slavu!«

Budi vjerna do smrti i dat ću ti krunu vječnoga života.

Odluke za velikih duh. vježba
o prvom zavjetovanju 14. VIII. 1921.

1. Ove ću odluke svaki dan pročitati i tako obnoviti.
2. Svete zavjete ću savjesno držati.
3. Ni najmanje točke sv. pravila ne ću propustiti.
4. Posebno ću ispitivanje savjesti vršiti po uputi sv. Ignacija.
5. Nutarnjem glasu milosti, pošto se prije uvjerim o njegovoj istinitosti po ispovjedniku ili duhovnom vođi, vazda ću se odazvati.

Što se tiče zavjeta:

1. Siromaštvo: ništa ne uzimati bez dopuštenja, tražiti samo ono, što je prijeko nužno.
2. Čistoća: brižno čuvati oči i kloniti se sjetilne sklonosti.
3. Poslušnost: u poglavarima gledati uvijek namjesnike Božje i vježbati se u poslušnosti razuma.

Što se tiče svetih pravila:

1. Držati dnevni red.
2. Odazvati se na prvi glas zvona.
3. Šutnju savjesno držati u propisano vrijeme i na propisanom mjestu.
4. U saobraćaju nikad o sebi ne govoriti ni dobro ni zlo.
5. Nikada ne ogovarati ni pristati na ogovaranje.
6. Nikada o drugim sestrama krivo suditi.
7. Molitve za pokojne sestre savjesno vršiti.
8. U dodiru s vanjskim svijetom držati se načela: bolje je biti manje uljudan nego preveć prijazan (sveta ozbiljnost).

Što se tiče moga posve unutarnjeg života:

Svako djelo vršiti tako kao da je zadnje.

Prije svakoga pa i najmanjeg djela učiniti običnu i k tomu još jednu posebnu nakanu.

Idući po stubama pozdravljati svoje mile svete kratkim zazivima.

Na duljem putu moliti krunicu, koja sastoji od strelovitih molitvica.

Kod svakog sata sjetiti se dijela iz muke Isusove, koji tom satu odgovara, i izmoliti: »Živio nam Isus!«

Po mogućnosti 7 puta posjetiti Isusa u Presv. Olt. Sakramentu po primjeru sv. Ivana Berchmansa.

Kod svake sv. ispovijedi savjesno se pitati o držanju ovih odluka i načela.

Na početku svakoga mjeseca doći ću k nastojnici, da joj zahvalim za dobročinstva, da je za budući mjesec isto ili što drugo zamolim, da zatražim, neka bi mi kazala, u čem je sa mnom zadovoljna ili nezadovoljna, pa mi dala opomenu i pokoru. U tom se ne ću dati zadržati od ljudskog obzira.

Sv. Angela Merici

Slobodne ću časove nastojati da sprovedem što bogoljubnije. U mislima ću se zabavljati s Isusom, osim kad budem morala učiti.

Zvaničnih dužnosti ne ću nikada zanemariti radi molitve ili čega sličnog. Za ovo ću često moliti pomoć dragoga Boga, jer mi se čini, da će mi to biti najteže.

Svete zavjete nastojat ću da često obnovim kratkim činom odanosti, na pr. kod »Anđeo Gospodnji«, kod prikazanja, podizanja, kod sakramentalne i duhovne svete Pričesti, kod drugih molitava ili čina, koji su spojeni s brojem tri ili su kako drukčije u vezi sa svetim zavjetima.

Na čast Majci Božjoj izmolit ću svaki dan jednu »Zdravo Marijo« i »Spomeni se« za svetu ustrajnost i jedan »Pod obranu« i »Gospojo moja« za sv. čistoću.

Na svetkovine ću se pripravljati s kakvim malim duhovnim darom.

U svim ću vanjskim i nutarnjim prilikama čuvati mir duševni misleći pri tom uvijek na volju Božju, koja zna zlo okrenuti na dobro, kako nam je poznato iz iskustva.

Opće načelo po kojem ću se ravnati u svim zgodama života, jest: »Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi Tvojoj!«

Kratki obrazac obnove zavjeta: O Isuse, Tebi živim, o Isuse, Tebi umirem, o Isuse, Tvoja sam živa i mrtva. Amen.

Obično i ujedno najmilije duhovno cvijeće, koje će vazda osvježivati moju dušu, jest: »Bože moj i sve moje! O Marijo Majko, Ti si moja nada!«

O Presv. Trojstvo, to su evo moje odluke, što sam ih načinila po Tvom nadahnuću. Pogledaj ih i blagoslovi, da urode onim plodom, što ih Ti, moje sve, očekuješ. Daj mi svoju svetu milost i pripravna sam na sve. O Marijo, moja dobra Majčice, Tebi se predajem, uzgajaj i nadalje malenu, koju Ti je povjerio dragi Isus. Dragi moji sveti, osobito moja mala Terezo, molite za me!«

To su eto vrhunci, prema kojima se zalijetala velikodušna odabranica Božja. Svečani je obred zavjetovanja vršio biskup Lang, on je i propovijedao tom prilikom, on, prvorazredni govornik sa srcem punim svetačke vatre, zanosio je plemenita mlada srca za Isusa i Križ Njegov, za život nadzemaljski, nadljudski, s kojega će kapati balzam milosrđa na rane bolnoga čovječanstva. Kakvi su negdje divni osjećaji pjevali dušom sestre Leopoldine uz nebesku glazbu, što se orila iz grudi biskupa — sveca? Kako su joj se duboko zarezivale u srce riječi, kojima joj je predavao blagoslovljenu krunicu urešenu raspelcem govoreći: »Primi raspetoga Spasitelja, uči od Njega ljubiti, trpjeti i pokoravati se. Primi blagoslovljenu krunicu u znak, da si službenica Marijina!« *P.*

Peti glavni grijeh: neumjerenost

Živimo u doba raznih »prvenstva«. Ljudi se natječu tko će dalje skočiti, brže letjeti, dulje plesati, govoriti . . . Ima umjetnika u gladovanju. Ali i obratno: ima i prvaka želuca. Jedan se kladio, da će pojesti četiri kile šećera u kockama. Pojeo je, ali je malo iza toga umro. Drugi popio za okladu dvije litre vruće rakije i taj je platio životom. Izvrći svoj život bez potrebe opasnosti, to je grijeh. Ovi su to činili više da se pokažu. Ali i strast neumjerenosti ima svojih žrtava.

Proždrljivost. Za život i zdravlje treba nam hrane. Priroda nam je dala neodoljiv nagon za jelom i pilom, dala je čuvstvo glada i žeđe te neko posebno zadovoljstvo i užitak kad utažujemo glad i žeđu. I upravo radi toga užitka uvlači se neurednost. Čovjek dobije veće oči nego želudac. Popušta neumjerenosti, postaje njenim robom. Više je ljudi umrlo od obilne hrane i pića nego od glada i žeđe. Preobilna kuhinja često je najbolji pomoćnik smrti. Kolike bolesti dolaze upravo od obilnoga uživanja po izbor jestvina. I druge štete donosi proždrljivost. Pretjerano veselje i brbljavost, nečisto tijelo, besramne šale; otupi pamet, gubi se volja za rad i molitvu. Kome ide u tek meso, ne će ga se moći uzdržati niti petkom. Ko ne zna malo pretrpjeti glad, ne će obdržavati zakona o postu. Ne će ići rado na sv. Pričest, jer ne može izdržati na tašte. Proždrljivost je ružna mana, osobito kod djece. Ali ni stariji nisu od nje pošteđeni. Vole ići na gozbe, jedu prebrzo, prigovaraju jelu, nezadovoljni su, ako nema dosta, zavide onima, koji imaju i t. d.

»Teško vama, koji ste siti, jer ćete gladovati.« (Luka 6. 25) »Blago vama, koji ste sad gladni, jer ćete se nasititi.« (Lk. 6. 21)

Pijanstvo. Žedna životinja napije se vode, koliko treba, i onda prestane. I čovjek čini tako — kad pije vodu. Ali ima tekućina koja ima čarobnu nesretnu moć nad čovjekom, a to je alkohol. Čovjeka omami i potiče ga na »još!« Koliko je nesreće donio alkohol pojedinom čovjeku, obitelji, narodu. Pijanstvo puni ludnice, bolnice, tamnice, groblja. Opojno piće otupljuje razum, slabi volju, narušava zdravlje, troši imetak, čini čovjeka robom strasti i grijeha. Đavo alkohola unesrećuje obitelj: svađe, psovke, proklinjanja, tučnjave, glad, golotinja, bolesna, sušičava i blesasta djeca . . . Pijanac je štetan član društva i naroda. Osim ako ne ćeš kazati, da pijanice daju zaslužbu krčmarima, poreznicama, policiji, žandarima, sucima, bolnicama, liječnicima . . . ?! Pijanac griješi proti svakoj od deset zapovijedi. Gdje se najviše govori proti Bogu nego u krčmama. Pijanac izvali se bez molitve u krevet, a ujutru mamuran nije nikako raspoložen za molitvu. Rakija i vino razveže jezik, pa se ore psovke, kletve, gadne riječi, ogovaranja, klevete. Dan Gospodnji se slavi u krčmi ili ako se ide prije podne u crkvu, onda se poslije podne zapije pamet. Ubijstva, tučnjave, svađe, razbijanja najviše se počine u pijanstvu. Bludnost je stalna pratilica pijanstva.

Nisam ja sam! Mnoge je grješna prilika učinila robovima te strasti. Najprije zlo društvo, ljudski obzir. To su prijatelji, kumovi, pobratimi. Tu treba koješta proslaviti, vinom i rakijom »politi«. Kod čestitanja treba nazdraviti i pehar ispiti »eks«. »Kao što se trnje međusobno zapliće, tako u goščenju oni, koji skupa piju.« (Nahum 1. 10) Druga prilika je zao primjer: često i kod kuće, gdje roditelji sile djecu na vino. Pa nisam ja sam, reći ćeš. Dobro, nisi sam, pa ćeš i s drugima propasti.

»Nesritluk«! Tako je govorio jedan pijanac, kad su ga opominjali. Nesreća je to! Šta ćeš. Naučio se, pa se ne mogu odučit. Nesritluk! I to je nesreća. »Pazite, da tjelesa vaša možebit ne oteščaju u pijanstvu i brigama ovoga života, i da ne dođe na vas onaj nagli i strašni dan« (Lk 21. 34). »Ne varajte se . . . ni nečisti ni pijanci neće posjedovati kraljevstva nebeskoga« (1 Kor. 6. 10). Neumjerenost čovjeka snizuje do živine i pod živinu. Duša mu je u pogibelji. Pijanac je nesretan, budi se u njemu zla savjest, a da je uguši — opet pije. Nije li strašna sudbina onoga bogataša, što se nije htio smilovati ubogom Lazaru. Za života pio je i gostio se obilno, a sada mu je piće: »oganj i sumpor je dio njihova kaleža« (Ps. 10. 7). »Žuč zmaja (paklenog) je njihovo vino« (V. Mojs.

32, 33). Za života nije htio podnositi ni glada ni žeđe, a sad mora trpjeti vječni glad i vječnu žeđu. U čemu je čovjek ovdje na zemlji sagriješio, u onom će na drugom svijetu biti teže kažnjen.

Post — najbolji lijek. Nijesmo stvoreni da jedemo i pijemo i uživamo, nego mi jedemo i pijemo da sačuvamo život i zdravlje. Stoga je jedino razborito samo onoliko jesti i piti, koliko je potrebito za život i zdravlje. Onoliko, koliko . . . ! To je krepost umjerenosti. No čovjek tako rado pretjerava. Stoga je dobro koji put i manje uzeti, a to je post. Dobro je to i za dušu i za tijelo. Današnji liječnici služe se velikim uspjehom novim načinom liječenja. Propisuju višednevni post na pr. proti uloga, šećerne bolesti, bolesti bubrega, srca, živaca. Tim se odredbama bolesnici pokoravaju drage volje. Ali ako sveta i brižna mati Crkva nalaže post i nemrs — onda se prigovara i veli, da se time diraju »najsvetija prava čovječja«. No ipak mora svaki čovjek, koji je dobre volje, priznati, da umjerenost, post i trijeznost čine čovjeka uzdržljivim, jačaju mu volju, krote zla nagnuća, gase oganj nečiste strasti, umnažaju volju za rad, oštre razum, oplemenjuju srce. Eno nam divnog uzora — našeg Božanskog Učitelja: i žeđu je podnosio i glad i umjeren je i trijezan bio. Eno naših uzora: svetaca. Ne samo da su bili umjereni, nego im je post bio jedna od najčešćih vježba. Koliki su uz kruh i vodu, uz česte i dugotrajne postove postigli duboku starost. »Poradi pijanstva mnogi su umrli, a tko je uzdržljiv, produljit će život« (Prop. 37. 34).

Glasovitog francuskog propovjednika Bourdaloue-a posjeti jednom prijatelj liječnik. Tijekom razgovora upitat će ga liječnik: »Reci mi, što to radiš, da još ni jedamput nisi trebao moje pomoći?« Propovjednik mu odgovori: »To je zato, što samo jedamput na dan do sita jedem.« »Molim te«, na to će liječnik, »nemoj toga nikomu reći, jer ćemo inače izgubiti kruh.«

»Budite trijezni i bdijte, jer vaš neprijatelj đavao obilazi kao ričući lav tražeći koga da proždre« (1 Pet. 5. 8). A kako ćemo najlakše nadvladati tog neprijatelja? Evo kako nas savjetuje sveti Anto pustinjak: »Vjerujte mi, braćo, sotona se boji bdijenja bogobojaznih ljudi, molitava, p o s t o v a, dragovoljnog siromaštva, milosrđa, poniznosti, a najviše goruće ljubavi prema Kristu Gospodinu.«

Petar Gertler D. I.

NAŠI POKOJNI PRETPLATNICI

Terezija Keimel, **Čib**; Amalija Loić, **Dubočac**; Martin Markač, **Zagreb**; Lucija Antonić, **Zagreb**; Kvirin Štibuhar, **Rude**; Albina Jelić, **Podr. Slatina**; Anka Štimec, **Molve**; Gabrijela Prikril, **Zagreb**; Antun Ivanić, **Brod**; Franjo Žabek, **Zagreb**; Petar Tutić, **Sl. Brod**; Anđa Novokmet, **Modrič**; Marija Konstantinović, **Sl. Požega**; Franjo Domainko, **Lekenik**; Antun Vranić, **Brinje**; Marija Durgo, **Gudovec**; Ivka Pešić, **Bor**; Mate Juričević, **Split**; Emilija Heinz, **Zagreb**; Vilma Usmijani, **Zagreb**; Janko Bosiljevac, **Buenos Aires**.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svijetlost vječna svijetlila im. Počivali u miru! Amen.

PITANJA I ODGOVORI

Može li stupiti u Družbu Isusovu mladić, koji je u osamnaestoj godini i svršio je zanat (brijački)?

Može. Obratite se na vlč. O. Provincijala, Zagreb I/147. Od njega ćete dobiti točnije upute.

Mogu li se kao dobra katolička djevojka udati za bratića, odnosno za ujakova sina?

Bez posebnog dopuštenja crkvene vlasti ne smijete. Posavjetujte se s vlč. g. župnikom, pa ako je vaš razlog doista velik, župnik će vas uputiti, od koga treba da molite dopuštenje.

Ako netko ubije čovjeka, koji je u smrtnom grijehu, da li duša ubijenog ide u pakao, ili možda njegovi grijesi padnu na ubojicu, osobito ako bi se inače bio obratio.

Kako je god strašno zločinstvo ubojstvo, to ipak grijesi ubijenog ne prelaze na ubojicu. Bog je dopustio takovu smrt i ubijeni je suđen od Boga kao da je umro od bolesti u krevetu. I ako bi kasnije bolje živio, Bog ga nije htio dulje čekati. Dakako, strašna je odgovornost ubojice, ako je on povod vječnoj smrti ubijenoga, ali je taj ipak sam odgovoran za svoje grijehe.

Upisao sam se u jednom mjestu u Apostolstvo molitve. Ali u sadanjem mome mjestu nema toga društva. Da li sam ipak sjedinjen s glavnom upravom Svetišta Srca Isusova u Zagrebu i vrijede li mi molitve?

Vi ste postali član Apostolstva molitve, kad ste se upisali i ostajete to uvijek, i svagdje ste dionik milosti i molitava društva. Isto ste tako u zajednici s vodstvom društva, ako samo vršite propisane molitve.

Kaže se, da se bez sv. krsta ne može nitko spasiti. Zar onda djeca, koja umru bez sv. krsta, dođu u pakao?

Ne. Bogoslovci kažu, da duše ovakve djece ne dolaze u nebo i ne gledaju Boga licem u lice, ali niti u pakao, jer nisu osobno nikad sagriješili, nego će uživati naravno blaženstvo u mjestu, koje se zove limb.

Da li je to sudbina ili što, da je mnogi u životu nesretan, da se dapače ubije radi toga?

Nema sudbine, sa svim, što se događa, upravlja Bog ili prepušta slobodnoj volji čovječjoj. Tako su često siromaštvo, bolest itd. put, kojim Providnost Božja vodi ljude do vječnoga cilja. A mnogi se ne daju voditi od Boga, nego svojevoljno griješe ili dapače sami stavljaju granice svome životu. Nije to sudbina, nego ako su pri sebi i zdrave pameti, njihova krivnja.

Kad neki mladić dobije zlu i nevaljalu djevojku za ženu i obratno, da li je to Bog odredio ili je to sudbina?

To je Bog odredio, a katkada i luda pamet skrivila, a Bog dopustio, da dobar ima više zasluga za nebo, ili da pomogne po mogućnosti svom lošijem drugu, da i on spasi dušu.

Što koristi imati uvijek jednog ispovjednika?

On će bolje upoznati vašu dušu i vaše potrebe, pa će vam moći dati bolji savjet i bolje vas voditi. Ali i kad imate stalnog ispovjednika, možete od vremena do vremena poći i k drugomu, pače je to dobro.

U molitveniku Srca Isusova je Misa u čast Presv. Srca. Tu je sve ono, što moli misnik i poslužnik. Jesam li dužna moliti sve, jer ne mogu tako brzo čitati kao neki svećenici? Smijem li čitati i pretvorbu?

Ne morate svega moliti, nego izmolite pobožno, koliko stignete. Ostalo možete ostaviti pa dalje pratiti svećenika. Smijete izgovarati i riječi pretvorbe.

Vijesti

SV. NEDJELJA. Djevojačko Društvo presv. Srca Isusova broji 94 članice, od kojih je 1 umrla, a 7 ih se udalo. Revniteljica Apostolstva molitve ima 166, dvije su umrle. Članice Djev. Društva prikazale su 1.028 naknadnih sv. Pričesti, a revniteljice 1272 sv. Pričesti. Ukupno 2.300 sv. Pričesti, kao naknadu za mnogi nemar i uvrede presv. Srcu Isusovu.

Za sv. Oca Papu prikazale su članice: sv. Pričesti 191, sv. Misa 253, otajstv. pohoda 263, sv. Krunica 679, očenaša 2380, strel. mol. 2716, dobrih djela 457, žrtvica 501. Papin dan u veljači proslavilo je Društvo zajedničkom sv. Pričešću i malom akademijom. — U Velikom tjednu deklamirale su članice Plač Gospin. 30. svibnja bilo je primljeno u Društvo 35 novih članica iz podmladka.

Primanje svečano obavio je mjesni upravitelj Djev. Društva, sada pokojni župnik preč. g. Stjepan Topolčić. Taj dan je društvo proslavilo Majčin dan malom akademijom.

Svake prve nedjelje u mjesecu imalo je Društvo sastanak poslije večernje, a prvog petka zajedničku sv. Pričest. Svakom zgodom, a osobito te dane poticao je pok. župnik društvo žarkim govorom na štovanje i ljubav prema presv. Srcu Isusovu, te prema dobi crkvene godine ili mjesečne nakane u Glasniku Srca Isusova razvio glavnu misao i pouku.

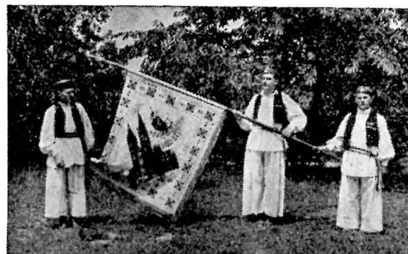
Za blagdan presv. Srca Isusova pripravilo se Društvo devetnicom, te prisustvovalo teoforičkoj procesiji u Zagrebu.

Na dan Uzvišenja sv. Križa 14. rujna zadesila je cijelu župu, a napose naše društvo velika žalost, radi tako žalosnog i nenadanog gubitka našeg vrijednog župnika i upravitelja Društva. S dubokim osjećajem poštivanja i zahvalnosti sjećamo ga se u našim molitvama. Počivao u miru Božjem.

No Svevišnji nije nas ostavio dugo kao sirote bez duhovnog oca, jer se pobrinuo u svojoj dobroti za nas, te nam dao sadašnjeg veoma revnog i vrijednog pastira, koji nas želi sve preporoditi novim marom i žarom za što veću pobožnost, štovanje i ljubav prema presv. Srcu Isusovu.

Naše društvo proslavilo je 30. listopada blagdan Krista Kralja i dan proti psovke malom akademijom.

Sve članice društva šalju dubokim počitanjem pozdrav svome Upravitelju društva s preporukom u svete molitve, a napose to čini s pozdravom H. I. i M. *Trstenjak Olga,* glavarica društva.

Đakovo: **Križarska zastava.**

KALI (Dalm.). Davna vruća želja naša i naših matera ispunila se na blagdan Krista Kralja lanjske godine. Osnovano je i u našoj župi »Djevoj. Društvo Srca Isusova« i toga dana bilo je svečano primanje. Veliki broj — 180 naših djevojaka i djevojčica — upisalo se, i sada živu pod okriljem Presv. Srca. Svaki mjesec imamo zajedničku sv. Pričest i sastanak u crkvi s duhovnim govorom našega vlč. upravitelja.

Odmah smo odlučile, da ćemo nabaviti svoj barjak. I sve smo požrtvovno sakupljale i doprinašale u tu svrhu tako, da smo ga na blagdan Blagovijesti već mogle blagosloviti. Pri blagoslovu je kumovala dobra i plemenita učiteljica gđa Ivka Baća.

Hvala Presv. Srcu na velikoj milosti, koju je iskazalo našemu Društvu: već su tri naše članice ostavile svijet i ušle u samostan, da tamo služe dragom Bogu. Sigurno će i još koja slijediti poziv nebeskog zaručnika. *Glavarica.*

Benkovac: **Djeca iz obdaništa kod čč. ss. milosrdnica prigodom javnog nastupa. Uprava obdaništa želi sagraditi dječici doličnu kuću, pa moli mali darak.**

TROGIR. Naše je Djev. Dr. Srca Isusova osnovano g. 1925. Dosada je pokazalo veliku revnost i požrtvovnost. Ima nas 163! Zadaća nam je, da vjerski život u gradu bujno cvate, i oko toga nastojimo sve skupa te smo već mnogo toga postigle. Ove smo godine imale u lipnju svaki dan blagoslov, a prve nedjelje iza blagdana Srca Isusova lijepu procesiju. Zasluga je to osobito revne uprave Društva. Presveto Srce Isusovo, blagoslovi naš rad, da što više učinimo Tebi na slavu! *Članica.*

ČAĐAVICA. Tiho i nečujno ostavila nas je naša draga Mala Križarica s. Marica Horvat, te se preselila u novi svijet u kome nema teških boli ni životnih patnja.

Teško i žalosno dojmio nas se ovaj događaj, kada je poslije kratke bolesti, dala svoju čistu, bijelu dušu onome, koji svakoga tješi i okrepljuje, koji je jedini Put, Istina i Život.

Mirno nedjeljno poslije podne, davalo je odraz tuge čitavoga sela, a tužni jecaji bili su dokazom velike i duboke žalosti svih prisutnih, koji su laganim koracima pratili dragu Maricu do zadnjeg počivališta.

Benkovac: **Dječaci iz dječjeg obdaništa kod čč. sestara pokazuju svoju vještinu.**

Sprovod je bio doista dirljiv. U prvim redovima išla je školska mladež sa svojom zastavom, zatim Križari i Križarice sa svim svojim zastavama, vatrogasci u svečanoj odori, mladići i djevojke sa cvijećem u ruci. Iza lijesa išli su ucviljeni roditelji, rodbina i ostali svijet. Nad otvorenim grobom oprostili su se vrlo osjećajno upravitelj osn. šk. g. Ivan Kovač, i predsjednica Križarica s. M. Čapo.

Počivaj, draga Marice, mirno daleko od životnih briga i uzdisaja, a Gospodin neka Te stostruko nagradi za sve dobro, koje si učinila u našem društvu! *Milica Čapo.*

Podravski Podgajci: **Branko Kapić.**

DRAGA, SUŠAK. † *Vjenceslav Potočnjak, župnik.* 24. VI. 1938. umro je naš omiljeli župnik! Nema sigurno ni jednog od njegovih bivših župljana, koji ne bi osjetio ljubav i dobrotu svoga župnika. Zato je velika žalost obuzela sve, kad je mrtvačko zvono navijestilo njegovu smrt. Još pred nekoliko dana vidjeli smo ga vesela, s blagim smiješkom na usnama, a sad ga nema više među nama . . . Pohrlili smo k njegovu odru, da ga vidimo, da se pomolimo za njegovu dušu i preporučimo mu sebe i svoje. Bog je svoga vjernog slugu nagradio životom vječnim, a pokojnikova dobrota ne će nas zaboraviti ni sada. I on se sigurno moli za nas. A mi ćemo vjerno držati sve, što nas je učio za života, da i mi dođemo jednom k njemu.

Vinko Smokvina.

† **Marija Paulina Kamenički, učiteljica u Radoboju kraj Krapine.**

ŽRNOVNICA *kod Splita.* God. 1923. osnovano je kod nas Djev. Društvo Srca Isusova. Sada su u Društvu 42 članice, koje su pod vodstvom svoga župnika vlč. don Ivana Pavlinovića obnovile revnost za rad i požrtvovnost. Blagdan Srca Isusova proslavili smo na osobito svečan način. U predvečerje smo palili rakete, bengalsku vatru, a mužari se orili . . . Na sam blagdan imali smo lijepu procesiju, svečanu sv. Misu i zajedničku Pričest. Poslije podne bio je redoviti sastanak, na kojem smo izabrale novu upravu Društva s Olgom Jerković na čelu. Prijašnja glavarica Matija Aljinović udala se ove godine. Hvala Bogu dolaze nam nove članice. Presveto Srce sigurno s radošću gleda naš rad i mi smo sigurne, da će ga blagosloviti.

— *v* —

KNJIGE

Mons. V. Civardi: Priručnik Katoličke Akcije, preveo sveć. Joso Felicinović. Tiskara Jadran — Preko, Dalmacija. Cijena 30.— din, s poštarinom 32.— din. U ovoj knjizi, koja uživa već velik ugled i preporuku sv. Oca, naći će čitatelj pregledno i jasno izložena načela, na kojima se temelji Kat. Akcija i čitav niz dragocjenih praktičnih uputa za osnivanje i život organizacija. Svojom jasnoćom i uzornom dokumentacijom raščistit će ova knjiga mnoge pojmove i dati — bar teoretsko — riješenje mnogim poteškoćama. Knjigu toplo preporučujemo svima, koji se zanimaju za Kat. akciju — tu živu brigu sv. Oca. Ne bi smjelo biti knjižnice katol. društava, a ni pojedinih kat. radnika bez ove korisne knjige.

Ivan Josip od Svete Terezije: Domišljata ljubav Isusova u Euharistiji. Preveo N. P. Sarajevo, knjižica za duh. život »Vrelo života«. Cijena 20.— din.

U nizu krasno odabranih solidnih duhovnih knjiga, izdanih od »Vrela života«, posebnu preporuku zaslužuje ovo djelce, koje radi o Ljubavi prema Spasitelju u Presv. Euharistiji, koja sve više postaje — kako je i naravno — središtem katoličkog života. U vremenu veličanstvenih vanjskih euharistijskih manifestacija potrebno je povezati duše katolika i nutarnjim vezama s Presv. Euharistijom. To se postizava dubljim poznavanjem i ražarenom pobožnošću. Jednom i drugom pomoći će uvelike ova knjiga.

Katolička mala knjiga, izdaje Ambrozije Benković, župnik.

Pod zajedničkim naslovom »Kat. mala knjiga« izlaze pučke knjižice raznog pobožnog sadržaja. Do sada su izašla tri sveska. Život sv. Ante Pustinjaka, Sveti Juraj mučenik, život svete Ane. U pripremi je Život sv. Mihovila, mala biblija za djecu, priručnik za zvonare i sakristane i t. d. Niz od 10 ovakovih knjižica stoji 15 dinara, a pojedine knjižice stoje prema, opsegu od 1 do 3 dinara. Ovo lagano poučno i pobožno štivo naročito je zgodno za seljački svijet. Narudžbe prima: Župski ured Bežlja, p. Teslić (Bosna).

Dr. M. Gatterer D. I.: U svijetlu vjere, kršćanske misli o spolnom životu. Senj, Naklada »Fides«, cijena 10.— dinara.

U knjizi su na jednostavan način za odrasliji svijet prikazane misli, koje pomažu shvatiti u duhu vjere cijeli spolni život. Danas, kad se ta pitanja obrađuju s čisto zemaljskog, često poganskog stanovišta i kad se svijet guši u nevoljama, koje su dobrim dijelom posljedice krivo shvaćenog i zlo upotrebljenog spolnog života, može ovakova knjiga učiniti mnogo dobra. Preporučujemo je roditeljima i uzgojiteljima kao i već zreloj mladeži.

Euharistijski Kongres — Samobor 1938.

Uz cijenu od 3.— dinara može se kod župnog ureda u Samoboru ili kod knjižare Narodne prosvjete u Zagrebu dobiti knjižica, izdana uz dekanijski Euh. kogres u Samoboru. Naslovna stranica je od Vl. Kirina, a tekst resi 71 fotografija i 1 geografska karta. U knjižici nalazimo povjesne i druge podatke o 10 župa okićkog kotara. Preporučujemo. *W.*

ZAHVALNICE

Andrijevci: L. B. Zdravlje majke. **Bakar:** N. N. Zdravlje kćerke i mnoge druge milosti Srca Isusova. **Banja Luka:** S. i R. B. Pomoć u obitelji. **Bela Palanka:** J. K. Srce Isusovo zagovorom nebeskih zaštitnika mnogo puta pomoglo u teškim prilikama. **Beograd:** V. M. Ozdravila noga. **Beravci:** M. K. Pomoć u gospodarstvu. **Bihać:** L. P. Zagovorom Bl. Marka Križevčanina otplatio sam potpuno dug. **Bizovac:** C. E. Zagovorom Petra Barbarića uspjela operacija. **Bjelovar:** A. R. Sretan porod. **Bočkinci:** N. S. Sreća u gospodarstvu. **Brezovica:** F. P. Velika pomoć od Srca Isusova. **Brinje:** A. P. Zdravlje zagovorom sv. Roka. **Brodski Varoš:** Kad je liječničko znanje bilo već sasvim nemoćno, utekoh se Srcu Isusovu zagovorom Petra Barbarića i ozdravih. **Crikvena:** K. F. Zagovorom Majke Božje Bistričke ozdravila od teške bolesti. **Čađavica:** M. Č. Zagovorom Petra Barbarića sretno položila ispit. **Čatići:**

A. i P. Š. Srce Isusovo sačuvalo sina od smrti. **Dragičevac:** A. N. Uspjela operacija. **Črešnjevac:** F. D. Milosti. **Donji Miholjac:** C. S. Zagovorom sv. Male Terezije i biskupa Langa bez velikih poteškoća naslijedila očinstvo. **Draganići:** D. L. Zdravlje sestre. **Generalski Stol:** S. S. Sin ozdravio od kašlja. **Gjurjevo:** L. R. Zdravlje porodice. **Gradačac:** Lj. V. Ozdravio muž. **Gradište:** M. M. Ozdravio tata. **Grobnik:** S. F. Zdravlje. **Ilovik:** M. R. Milosti. **Ivankovo:** Lj. P. Milosti. **Ivanovci:** T. K. zdravlje. **Jelačićevo:** J. L. Primljene milosti. **Kamena Gorica:** A. O. Ozdravila kravica. **Kaptol:** K. S. Zagovorom Petra Barbarića i dr. Ivana Merza sretno uspjela operacija grla. **Krap. Toplice:** M. A. Milosti. **Kraljevec:** Š. V. Dobivene milosti. **Križišće:** J. B. Milosti. **Kupres:** A. G. K. Pomoć u obitelji. **Kostrena sv. Lucija:** F. ud. S. Mnoge milosti. **Kutina:** J. K. Uslišana molba. **Leševo:** F. L. Mnoge milosti. **Mačkovac:** A. i K. B. Sinčić ozdravio. **Madarašavac:** M. J. Sretan porod i zdravlje muža. **Maja:** A. T. Zagovorom Nikole Tavelića kćerka ozdravila od teške bolesti. **Proputnjak:** D. L. Majka ozdravila. **Omišalj:** M. J. Zdravlje. **Osijek:** Obitelj Š. Milosti. P. A. Zdravlje. **Perušić:** M. S. Zagovorom Petra Barbarića uspjela operacija. **Petrinja:** B. J. Zdravlje. **Pleternica:** M. Z. Primljene milosti. **Privlaka:** M. O. Sretan porod i druge milosti od Srca Isusova. **Preko:** M. S. Milosti u mojoj bolesti. **Prvče:** R. Č. Ozdravila od sušice na plućima. K. P. Zdravlje. **Ribnica:** A. M. Sin ozdravio. **Sl. Šamac:** T. M. Uslišana molitva. **Sali:** A. F. Srce Isusovo pomoglo u bolesti. **Sr. Karlovci:** A. K. Uspjela operacija. **Split:** N. P. Ozdravila majka. **St. Perkovci:** Sretan porod. **Stivica:** T. K. Ozdravila od teške bolesti. **Subotica:** Milosti. **Trsat:** B. J. Ozdravio sinčić Brankica. **Sutivan:** F. L. Zdravlje. **Šibenik:** K. N. Sretno položio ispit. **Zadubravlje:** M. V. Zdravlje. **Zagreb:** J. B. Zagovorom Petra Barbarića sretno položio ispit; M. N. Nakon 12 godina bolovanja ozdravila; Ž. A. Milosti; E. B. Mnoge milosti; M. T. Milosti; A. B. Sv. Juda Tadej pomogao u očajnim časovima. **Vel. Kopanica:** M. M. Ozdravila od bolesti iza poroda; V. V. Blagoslov Božji u gospodarstvu. **Varaždin:** S. O. Milosti. **Vitez:** S. A. Velika pomoć. **Vrbnik:** M. K. Milosti. **Vrsi kod Nina:** Lj. P. Milosti.

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Babić Matejka 1 dol; Bobalić Antonija 20 d; Bosiljevac Josip 10 d; Bosorić Martin 10 d; Brcković Kata 20 d; Brozović Antun 1 dol; Budak Sofija 56 d; Bueš Ana 20 d; Curić N. 50 d; Dabović Katica 25 d; Dolenčić Irma 20 d; Frančišković I. 20 d; Gjenero Mare, ž. Gašpara 10 d; Grudak Ana 10 d; Horg Jalža 60 d; Janković Cecilija 10 d; Jemrić Ivan 10 d; Justinić Ivan 1 dol; Knezović Ivan 20 d; Košćević Ana 50 d; Kovačić Marija 50 d; Kovačić Stjepan 2 dol; Majnarić Vladimir 3 dol; Marić Josip 50 c; Marchina Nick 1 dol; Matasović Marija 20 d; Miloš Slava 12 d; Mlinar Slava 10 d; Novosel Marija 5 d; N. N. Zagreb 50 d; N. N. Amerika 1 dol; N. N. Amerika 1 dol; Ozanich Marija 8 dol; Padavić Eva 1 dol; Papeš Franjo 20 d; Pavich Ana 1 dol; Pavlić E. 50 d; Petroczy Josipa 10 d; Petrović Matilda 1 dol; Prebeg Mirko 10 d; Radinić Josip 1 dol; Sever Grga 10 d; Skance Ivan 5 dol; Soplanda Gjuro 20 d; Suša Ljuba 1 dol; Sušić Tomo 5 d; Šamukić Kata 30 d; Šepović Jela 10 d; Špehar Janja 10 d; Štefanić Rozalija 50 d; Štok Marija 10 d; Torbarac Ivan 20 d; Tukec Mijo 6 d; Vešnik Anica 20 d; Vicelić Magdalena 100 d; Živoder Matija 20 d; Terezija Švaštović 10 d; Franjo Frutić 20 d; Kata Mraz 15 d; Članice Kat. Akcije iz Drnja 50 d; Kata Kolčić 10 d; Jakomina Perušić 10 d.

Za sv. Mise: Bobalić Antonija 20 d; Boni Pavlina 20 d; Borković Barbara 30 d; Bratković Đuro 30 d; Brozovich Antun 1 dol; Car Bara 2 dol; Culjak Andro 20 d; Dernier Octavia 100 d; Galić Josipa 10 d; Kovačevich Helen 1 dol; Lisac Antonija 1 dol; Mlinarić Jozo 40 d; Novosel Marija 30 d; N. N. Amerika 3 dol; N. N. Amerika 3 dol; Ožanich Marija 2 dol; Paver Marija 1 dol; Prpić Jelka 20 d; Prpić Zlata 20 d; Starček Cecilija 20 d; Trebotich Mićelina 1 dol; Trstenjak Magdalena 25 d; Vukasovich Mate i Marija 1 dol; Župnik Kostrena sv. Lucija 100 d.

U čast Srcu Isusovu: Budeša John 1 dol; Burazer Marija 10 d; Jugovac Ilonka 15 d; Kalafatić Antonija 30 d; Levar Danica 20 d; M. P. Kostrena sv. Lucija 15 d; N. N. Miklloševci 50 d; Remenar Ruža 5 d; Rus Marija 5 d; Skelac Katarina 35 d; Vlastelić Franjka 2 dol; Franjo Kunović 20 din.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: Andrijašević Marija 5 d; Antončić Marija 10 d; Beker Josipa 10 d; Bereczfy Rozalija 15 d; Bišćan Marija 5 d; Biškup Marija 10 d; Blašković Polona 50 c; Burić Julijana 5 d; Gamberger Terezija 5 d; Gunjak Blaž 5 d; Habijanec Ferdo 5 d; Hafić Ivo 18 d; Haman Ana 5 d; Heinzel Zlata 5 d; Jušić Marta 5 d; Kokotović Nick 1 dol; Korenčan Josefina 10 d; Mašina Marko 10 d; Marković Aleksa 20 d; Miloš Vinka Ivka 7 d; Mladenović Marija 5 d; Nosek Marica 4 d; N. N. Zagreb 50 d; Pelicarić Linka 5 d; Rajčić Marija 4 d; Sajko Nikola 10 d; Srečec Josip 5 d; S. V. Zagreb 10 d; Tekmetarević Antun 20 d; Toth ud. Ana 5 d; Vidoni Štefan 5 d; Vukova Krista 20 d; Vuksanović Vinko 10 d.

U čast sv. Josipu: Bobešić Slavica 10 d.

Za kruh sv. Antuna: Kovačić Stjepan 1 dol; Sušec Tomo 5 d.

Za ulje vječnog svijetla, cvijeća i svijeća kod Božjeg Groba: Borković Barbara 1 dol; N. N. Amerika 5 dol; Špehar Janja 10 d.

Urednik: Milan Pavelić D. I.
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovci u Zagrebu.
Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfirević D. I.

ČUDOTVORNA SLIKA MAJKE BOŽJE POMPEJSKE